

Publicerad 2013-06-18 00:26 av Lena Själsöga Keijser

dolkreva

mina ögon

blöder

i min oförmåga

att ej kunna lindra

plågan

vilken är dolken i ditt bröst

solnedgång i månstigar

molndrakar

sveper

vingar om

vandrarstjälkar

vargen i månskimmer

lägger huvudet

bakåt

ylar i nattens

täta oro

strör

silvervita

blad

in i hennes blodstränder

jag borde ha sett molnen nalkas

redan
innan de drogs samman

kvävde
mitt andningsbröst

kom
skräddare

med ljusnål i din hand
med tråden vilken brast

nål giv skräddaren lov
trä tråden genom ditt öga

ytan
är
spänd

djupen kallar

kom skräddare
sömna revan samman

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten